

РЕШЕНИЕ №19898

гр. София, 23.01.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, Трето гражданско отделение, 149-ти състав, в публично заседание на двадесет и втори януари през две хиляди и деветнадесета година, в състав:

Районен съдия: Елена Динева

при участието на секретар Татяна Велинова, като разгледа докладваното от съдията гражданско дело №72629 по описа на съда за 2018г. и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 330 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по молба, с правна квалификация чл. 50 от Семейния кодекс (СК), на _____, ЕГН _____ и _____, ЕГН _____ за прекратяване на брака им, сключен на _____ г., от който нямат ненавършили пълнолетие деца, към която е приложено споразумение по чл. 51, ал. 1 СК.

В съдебно заседание съпрузите поддържат молбата си и молят постигнатото между тях споразумение да бъде утвърдено.

Съдът, след като обсъди направените доводи и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

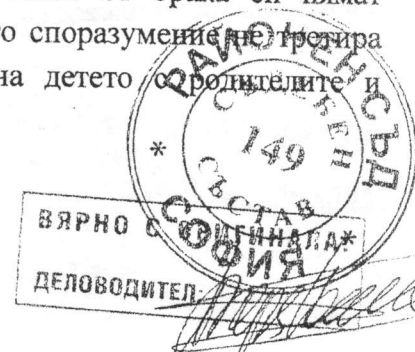
Установи се, че молителите са сключили граждански брак на _____

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

I. По молбата с правна квалификация чл. 50 СК

Молбата за развод по взаимно съгласие е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

Между съпрузите, с оглед заявеното от тях в молбата, е налице сериозно и непоколебимо взаимно съгласие за развод. При това мотивите за развода са без значение, съгласно чл. 50 СК, поради което съдът не следва да ги издирва. Наред с това съпрузите – молители в настоящото производство, са представили споразумение по чл. 51, ал. 1 СК, което не противоречи на закона. Молителите от брака си нямат ненавършили пълнолетие деца, поради което представеното споразумение не третира въпросите за родителските права, личните отношения на детето с родителите и неговата издръжка и местоживеене.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 330, ал. 3 ГПК, бракът между молителите следва да бъде прекратен, а представен споразумение утвърдено на основание чл. 51, ал. 2 СК.

II. Относно разноските за производството

На основание чл. 6, т. 3 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК (ТДТССГПК), и съгласно постигнатото споразумение, молителите следва да заплатят по сметка на Софийския районен съд окончателна държавна такса за развода в размер на 40.00 (четиридесет) лева, т.е. по 20.00 лева всеки от тях.

Така мотивиран и на основание чл. 330, ал. 3 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА брака, сключен на _____ в гр. _____ между
ЕГН _____ и _____ ЕГН _____

УТВЪРЖДАВА постигнатото от _____ ЕГН _____ и
ЕГН _____ поразумение по чл. 51, ал. 1 СК, както
следва:

СЕМЕЙНО ЖИЛИЩЕ – Семейното жилище, намиращо се на адрес _____
не е съпругеска имуществена общност, собственост е на трето лице
и след развода се предоставя за ползване на мъжът, като съпругата
заявява, че няма претенции към ползването му.

Страните нямат никакви претенции за издръжка един на друг, както и че нямат
направени във връзка или по време на брака дарения, които да бъдат отменени.

Страните заявяват, че не желаят подялба в настоящето производство на придобитото по
време на брака МПС, което е в режим на съпругеска имуществена общност, а също
така и че нямат претенции към влогове в банки. Страните заявяват, че движимите вещи,
които представляват съпругеска имуществена общност съпрузите са поделили
извънсъдебно.

ФАМИЛНО ИМЕ- _____ ще възстанови фамилното си име

Страните не си дължат издръжка.

ОСЪЖДА _____ ЕГН _____ да заплати по сметка на СРС
държавна такса в размер на _____ лева

Решението не подлежи на обжалване (чл. 330, ал. 5 ГПК).

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

